

31.2.3

15a → (משנה ג) אבל קדם הקדשן) 16a

1. אך כְּאִשֶּׁר יֵאָכֵל אֶת הַצְּבִי וְאֶת הָאֵיל כֵּן תֹּאכְלוּ הַטְּמֵא וְהַטְּהוֹר יִחְדּוּ יֵאָכְלוּ: דְּבָרִים יב, כב
2. רק אֶת דָּמוֹ לא תֹאכַל עַל הָאָרֶץ תִּשְׁפְּכוּ כַּמִּים: דְּבָרִים טו, כג
3. כִּי כָל אֹכֵל חֶלֶב מִן הַהֶמְתָּה אֲשֶׁר יִקְרִיב מִמֶּנָּה אִשָּׁה לֵה' וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הָאֹכֶלֶת מֵעַמִּיהֶ: וַיִּקְרָא ז, כה
4. רק בְּכָל אֹת נִפְשָׁךְ תִּזְבַּח וְאֹכֶלֶת בֶּשֶׂר כְּבָרְכַת ה' אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן לְךָ בְּכָל שַׁעֲרֶיךָ הַטְּמֵא וְהַטְּהוֹר יֵאָכְלוּ כְּצְבִי וְכֵאֵיל: דְּבָרִים יב, טו
5. וְאִם זָבַח שְׁלָמִים קָרְבָּנוֹ אִם מִן הַבְּקָר הוּא מִקְרִיב אִם זָכָר אִם נֶקְבָּה תָּמִים יִקְרִיבוּ לִפְנֵי ה': וַיִּקְרָא ג, א
6. שַׁעֲרֶיךָ תֹּאכְלוּ הַטְּמֵא וְהַטְּהוֹר יִחְדּוּ כְּצְבִי וְכֵאֵיל: דְּבָרִים טו, כב
7. אֲךָ בְּכוֹר אֲשֶׁר יִבְכַר לֵה' בְּבִהְמָה לֹא יִקְדֹּשׁ אִישׁ אֹתוֹ אִם שׂוֹר אִם שֶׂה לֵה' הוּא: וַיִּקְרָא כז, כו
8. אֲךָ אֶת זֶה לֹא תֹאכְלוּ מִמֶּעֲלֵי הַגֶּרָה וּמִמְפָּרְסֵי הַפָּרְסָה אֶת הַגֶּמֶל כִּי מֵעֵלָה גֵּרָה הוּא וּפְרִסָּה אֵינָנוּ מִפָּרִיס טְמֵא הוּא לָכֵן: וַיִּקְרָא יא, ד

I g status of animals that were unblemished (or had מום עובר) before the הקדש, then got קבוע מום and were redeemed

a even after פְּדִיּוֹן: still מוקדשין (בעלי מום)

i זְבִיחוֹת וּמִתְנוֹת: are פטור from בכורה and מתנות are not taken;

1 source: v. 1 – ברייתא – פסוה"מ – צבי (בכורה) and to איל (no מתנות)

(a) challenge: the fats of צבי ואיל are permitted – shall we permit פסוה"מ?

(b) defense: אך (v. 1) distinguishes between צבי ואיל and פסוה"מ (for חלבים)

2 analysis of ברייתא: first we only exclude בכורה ("צבי") as it only applies to males; then מתנות, apply to both

3 challenge (ר"פ לאביי): just as צבי ואיל are not limited by בננו, perhaps פסוה"מ as well?

(a) answer: פסוה"מ have to be either חולין or קרשים: if חולין – א"ב applies; if קדשים – א"ב applies

(b) challenge: then why didn't the ברייתא use that argument to defend חלב איסור?

(i) rather: just as they used אך to defend חלב איסור, we should use אך to defend א"ב

(c) answer (דבא): אך defends א"ב; חלב comes from v. 2; דמו must refer to חלב, as דם צבי is also אסור

(i) challenge: why doesn't the תורה state חלבו (v. 2) instead of masking it as דמו?

(ii) answer (דבא): had it done so, we would have had היקש (ואיל) (פסוה"מ: צבי ואיל) and "חלבו":

1. היקש: excludes כרת from חלב פסוה"מ, removing it from the domain of v. 3

2. קרא makes it a לאו (w/o כרת)

a. therefore: it used "דם" – to maintain כרת for חלב פסוה"מ

3. challenge: the ברייתא mentioned "אך" specifically as a defense for חלב

4. answer: he meant that if we didn't have "דמו", אך would have sufficed; now אך is for א"ב

ii גִּזְיָה וְעִבּוּדָה: may not be used for work nor sheared;

1 source: ברייתא – v. 4 – תזבח allows for slaughtering, not shearing; בשר allows for its meat, not its milk; ואכלת – you may eat it, not your animals → we may not redeem פסוה"מ to feed to dogs

2 alternate version: v. 4 – only היתר for use is after we've slaughtered it (but we may redeem לכלבים)

iii זִוּלוֹת וְחִלְבִּים: offspring and milk may not be used;

1 circumstance: must be conceived before פְּדִיּוֹן (else, it's צבי) and born after → if born before פְּדִיּוֹן – קודש

(a) source: ברייתא – v. 5: זכר → נקבה and וולד → נקבה and זכר; תמורה → נקבה and זכר extend to וולד and תמורה of בע"מ

2 question posed: how should זולדות of פסוה"מ born after פְּדִיּוֹן be treated

(a) clarification: there is a dispute re: זולדות פסוה"מ born before פְּדִיּוֹן – either קדשי ליקרב or קדשי לרעייה

(b) answer (ר' הונא): they are locked up and starved to death

(i) reason: we can't offer them, as they come from "קרובה"; we can't redeem them, as their פְּדִיּוֹן קדושה isn't strong enough to generate פְּדִיּוֹן

(c) answer (ר' חנינא): just before they're redeemed, we designate them for קרבן (as mother)

(i) challenge: they aren't redeemed!

(ii) rather: just before the mother is to be redeemed, we designate etc.

1. reason (לי): so that he doesn't create flocks of them (→ lead to תקלה; e.g. shearing)

- (iii) *question* (רבינא מ"ש): may he designate for another קרבן (other than the mother's)?
1. *answer*: may not – per בשעריך::בשעריך (vv. 4, 6) –like בכור, may not designate for another קרבן (v. 7)
 2. *support*: ברייתא parallel to our משנה, adding that, re: מום קדשים that had a prior מום, the exemption of בכורה ומתנות and the permission to shear and work apply even before פדיון, that מעילה does apply before פדיון (only), the offspring, which are חול, can be designated for any type of קרבן and can be redeemed without a מום
 - a. *general rule*: all there is is מצוות עלוי (treat them with קדושה-quasi)
 - i. *note*: this "rule" was mentioned to allude to שחיטת חוץ → פטור
 3. *but*: if the מום (קבוע) came afterwards, (same as משנה), the offspring are קודש → cannot be redeemed w/o מום and may not be designated for any קרבן that he wants
 - a. *general rule*: they are קודש, all that is different is the permission to eat them (as חולין)
 - i. *note*: this "rule" was mentioned to allude to include חלב (that חלב פסוה"מ is אסור)
 4. *observation*: this ברייתא seems to challenge הונא ר' (above) → may be redeemed as בע"מ and may be offered (not as "any קרבן he wants) → as the original one
 - a. *defense*: parallel construction; תמימים and שירצה לכל זבח (in רישא – both permitted)
- iv שחוטי חוץ: if one slaughters it outside – חייב כרת;
- 1 ר"ע per "מום" light – and associated with (ברייתא) – חייב (as is our version; or this is a comment on הונא ד' הונא)
 - (a) שחוטי חוץ: who holds that that type of מום has a rule of לא ירדו אם עלו → חייב
- v תמורה: and they can generate תמורה
- 1 *comment from* ברייתא: before or after פדיון, generates תמורה
 - (a) תמורה after פדיון דבה בר אבוה
 - (i) *cannot*: be offered (comes from "rejected קדושה"); cannot be redeemed (קדושה not "strong" enough)
 - (ii) *challenge* (ר' עמרם): why can't it be eaten – as בע"מ – by owners, just like תמורת בכור ומע"ב (תמורה ג:)?
 1. *answer* (אבוי): each is called after its "mother" (source)
 - a. תמורת בכור ומעשר: is considered like בכור ומעשר, which are eaten by owners במומן
 - b. תמורת קדשים: are considered קדשים, which may not be eaten במומם (as קדשים)
 2. *support for ruling*: ברייתא: v. 8 – even some that are מעלה גרה are forbidden – תמורת פסוה"מ
 - a. *challenge*: v. 8 is used (with that Midrashic syntax) to allude to חמש חטאות מתות
 - b. *answer*: that is gotten from 2nd clause הפרסה...טמא
 - i. *support*: ברייתא infers חמש חטאות מתות from וממפריסי...
 - ii. *challenge*: חמש חטאות מתות are considered הלמ"מ – no textual source
 - iii. *defense*: וממפריסי... is used for חמש חטאות רועות (parallel to חמש חטאות)
 - iv. *challenge*: that is also הלמ"מ – חטאת מתה – אשם רועה: חטאת מתה – הלמ"מ
 - v. *rather*: it does allude to חמש חטאות מתות
 - vi. *justification*: if we only had the פסוק, we would have consigned to קרייה
 - vii. *and*: if we only had הילכתא, we wouldn't have considered the violation of eating from these חטאות to be a full לאו, just "איסורא בעלמא", פסוק → לאו
 - viii. *alternate justification*: compares that alluded to from ממעלי הגרה... to that hinted to in וממפריסי הפרסה...
 - ix. *just as*: חמש חטאות must die
 - x. *so too*: תמורת פסוה"מ must die
- vi אם מתו: if they die, they must be buried